30/06/2019

Ολοκληρώθηκαν τα ΚΕ΄ Παύλεια με Διορθόδοξο Εσπερινό στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τελέστηκε χθες το απόγευμα στο «Βήμα» του Αποστόλου Παύλου στη Βέροια ο καθιερωμένος διορθόδοξος υπαίθριος εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος και συγχοροτατούντων των αρχιερέων – εκπροσώπων των πρεσβυγενών και νεοτέρων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών.

Προηγήθηκε λιτανεία από τον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό, του ιερού λειψάνου και της Εικόνος του Απ. Παύλου καθώς και της τιμίας κάρας του Απ. Ανδρέου από την Ιερά Μητρόπολη Πατρών που φιλοξενείται αυτές τις ημέρες με την άδεια και την ευλογία του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου στην Ιερά Μητρόπολη μας.

Με τον Εσπερινό στο Βήμα του Αποστόλου Παύλου ολοκληρώθηκαν οι ποικίλες λατρευτικές, επιστημονικές, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις των

επετειακών ΚΕ΄ Παυλείων που διοργανώθηκαν όλο το μήνα Ιούνιο προς τιμήν του ιδρυτού της τοπικής Εκκλησίας Αποστόλου των Εθνών Παύλου.

Για φωτογραφίες πατήστε εδώ

Η ομιλία του Σεβ.Μητροπολίτου Βεροίας κ.Παντελεήμονος :

«Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τό πρότερον ὄντα βλά-σ-φημον καί διώκτην καί ὑβρι-στήν» (1 Τιμ. 1.12-13).

Μέ ὑπερβάλλουσα ταπείνωση ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος ἐκφράζει τήν εὐγνωμοσύνη του στόν Χριστό, διότι, παρότι ἦταν προηγουμένως «βλάσφημος καί διώκτης καί ὑβριστής», τοῦ ἐμπιστεύθηκε τή διακονία του, τοῦ ἐμπιστεύθηκε τό ἔργο τοῦ εὐαγ-γελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ἐπιστηρίξεως τῆς Ἐκκλησίας.

Καί ἐκφράζεται μέ τόν τρόπο αὐτό ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, διότι θεωρεῖ τή διακονία ὡς τόν ὑψη-λό-τερο τίτλο καί τό μεγαλύτερο προ-νόμιο πού κατέχει. Τήν θεωρεῖ ἀνώτερη καί ἀπό τήν ἰδιότητα τοῦ Ρωμαίου πολίτη, γιά τήν ὁποία αἰσθάνεται ὑπερήφανος καί τήν ἐπικαλεῖται, ὅταν παρίσταται ἀνά-γκη, διότι ἡ διακονία γιά τό «σκεῦ-ος τῆς ἐκλογῆς», γιά τόν ἀφοσιω-μένο ἀπόστολο τοῦ Κυρίου, εἶναι ταυ-τόσημη μέ τή μίμηση τοῦ Χρι-στοῦ.

Καί ἄν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐκ-φράζει τή βεβαιότητα ὅτι εἶναι μιμητής τοῦ Χριστοῦ καί καλεῖ τούς πιστούς νά γίνουν μιμητές του, μιμούμενοι ἔτσι καί αὐτοί τόν Χριστό, γράφοντας πρός τούς Κο--ρινθίους, «μιμηταί μου γίνεσθε καθώς κἀγώ Χριστοῦ» (1 Κορ. 11.1), εἶναι φυσικό νά ἀναλαμ-βά-νει μέ χαρά τήν τιμή καί τήν εὐθύνη τῆς διακονίας.

Ἡ διακονία, ἄλλωστε, ἔχει ποικί-λες ἐκφάνσεις, καί ἡ ἴδια, ὡς ἔκφραση τῆς τελείας ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, πραγ-ματώνεται μέσα ἀπό τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο ἀναφέρεται στόν Θεό διά τῶν ἀνθρώπων καί στούς ἀνθρώπους διά τοῦ Θεοῦ.

Γιά τόν οὐρανοβάμονα ἀπόστολο Παῦλο ὁ διάκονος τοῦ Θεοῦ γί-νεται «τοῖς πᾶσι τά πάντα» (1 Κορ. 9.22) γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώ-πων, διότι αὐτή εἶναι ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖο ἐνανθρώπησε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, «διῆλθεν εὐεργε-τῶν καί ἰώμενος» καί θυσιάσθηκε ἐπί τοῦ Σταυροῦ.

Καί καθώς ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀνά τούς αἰῶνες ἐπεκτεινόμενη πα-ρουσία τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο, ἡ διακονία της εἶναι διακονία τοῦ ὅλου ἀνθρώπου πού ἀποβλέπει στή σωτηρία, χωρίς βεβαίως νά παρα-βλέπει ἤ νά ὑποτιμᾶ τίς

ἐγκόσμιες ἀνάγκες του.

Ἡ ἔννοια τῆς διακονίας στήν Ἐκ-κλησία ἔχει διπλῆ σημασία. Ἀνα-φέρεται στή διακονία ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά μπορεῖ νά ἐπι-τελεῖ τό σωτηριῶδες ἔργο της στόν κόσμο, ἀλλά καί στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο. Οἱ δύο αὐ-τές σημασίες εἶναι ἀσφαλῶς ἀλλη-λένδετες, ὄχι μόνο γιατί, ὅπως εἴπαμε, ἡ διακονία ἐκπηγάζει ἀπό τήν ἀγάπη, ἐπομένως καί οἱ δύο συνδέονται λόγῳ τῆς κοινῆς τους ἀφετηρίας, ἀλλά καί διότι ἡ διακο-νία ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ἐπε-κτεί-νεται ἐκ τῶν πραγμάτων καί μετα-ποιεῖται σέ διακονία τοῦ κόσμου. Μέ ἄλλους λόγους ἡ διακονία ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀπο-βλέπει στόν «καταρτισμόν τῶν ἁγίων» καί στήν «οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ», δέν μπορεῖ νά ἀποκοπεῖ ἀπό τήν ἀναγκαία δια-κονία πρός τούς ἀνθρώπους ἐκτός αὐτῆς καί τούς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν καθημερι-νές δυσκολίες καί προβλήματα γιά τά ὁποῖα χρειάζονται τή βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σύνδεση αὐτή τῶν δύο μορφῶν διακονίας, τῆς πνευματικῆς διακο-νίας καί τῆς «κοινωνικῆς» διακο-νίας, λειτουργεῖ ὡς ἡ εἰδοποιός διαφορά τῆς Ἐκκλησίας πρός τήν κοινωνική μέριμνα τῆς πολιτείας ἤ αὐτή τῶν φιλανθρωπικῶν σωμα-τεί-ων καί τῶν μή κυβερνητικῶν ὀργανώσεων, τό ἔργο τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς καί εἶναι σημαντικό. Γιά τήν Ἐκκλησία ἡ διακονία στόν κό-σμο δέν εἶναι ἀγαθοεργός ἐπιλογή, ἀλλά ἔμπρακτη ἐφαρμογή τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, στήν ὁποία ἀγωνί-ζε-ται νά καθοδηγήσει τόν ἄνθρωπο διά τῆς πνευματικῆς διακονίας ἐντός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σύνδεση αὐτή ἀποδεικνύεται στήν πράξη μέσα ἀπό τά παρα-δείγ-ματα τῶν συνεργῶν τοῦ ἀποστό-λου Παύλου, τά ὀνόματα τῶν ὁποί-ων εἴτε ἀναφέρονται στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων εἴτε μνημονεύ-ονται μέ πολλή ἀγάπη ἀπό τόν ἴδιο τόν ἀπόστολο στίς ἐπιστολές του. Οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς, ἄν-δρες καί γυναῖκες, εἶναι ἁπλοί πι-στοί, οἱ ὁποῖοι ὅμως διακονοῦν τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο, ὑπο-στη-ρίζοντας τό ἔργο του γιά τόν εὐαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων καί τούς κόπους του ὑπέρ τῆς Ἐκκλη-σίας. Διακονοῦν ἐθελοντικά καί αὐτο-θυσιαστικά ὄχι μόνο τόν ἀπό-στολο Παῦλο ἀλλά καί τούς ἀδελ-φούς τους στίς Ἐκκλησίες ἄλλων πόλεων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκη βοηθείας, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ ἀλληλεγγύη καί τό ἐν-δια-φέρον γιά τόν πλησίον εἶναι ἔννοι-ες καί συμπεριφορές ἄγνωστες γιά τούς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώ-πους. Διακονοῦν ἐθελοντικά καί αὐτοθυσιαστικά, ὄχι ἀπό ἰδεολογία ἀλλά ἀπό πίστη, πίστη στόν Χρι-στό, ὁ ὁποῖος ὡς καλός Σαμαρείτης περιέθαλψε τόν τραυματισμένο Ἰσραηλίτη, γιά τόν ὁποῖο εἶχαν ἀδιαφορήσει προηγούμενως ὁ ἱε-ρέας καί ὁ λευίτης. Διακονοῦν ἐθε-λοντικά καί αὐτοθυσιαστικά, διότι ἡ διακονία αὐτή εἶναι ἔκφραση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, τήν ὁποία ἀγωνίζονται νά βιώσουν.

Τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας

Ἐκκλησίας, καί τῶν συνεργατῶν του στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας ἦταν τό θέμα τό ὁποῖο θελήσαμε νά ἀναδείξουμε στά φετινά «Παύλεια», τῶν ὁποί-ων ἑορτάζουμε τό ἀργυροῦν Ἰω-βηλαῖο, ὡς ἔκφραση τιμῆς καί εὐ-γνωμοσύνης καί πρός τόν πολλά κο-πιάσαντα γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στο-λο ἀλλά καί πρός τούς συνερ-γάτες του, μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ Βεροιεῖς ἀπόστολοι Σωσίπατρος καί Κάρπος.

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή θελήσαμε νά τιμήσουμε καί ὅλους τούς συ-νεργάτες τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως, οἱ ὁποῖοι διακόνησαν καί μέσῳ τῶν Παυλείων ἀλλά καί μέ-σῳ τῶν λοιπῶν δραστηριοτήτων τήν τοπική μας Ἐκκλησία καί τούς ἀνθρώπους, πληροφορῶντας καί αὐτοί, κατά τόν προτροπή τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, τή διακονία τους καί «συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διακόνους» (2 Κορ. 5.4).

Ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τή δια-κονία στόν κόσμο καί στόν ἄν-θρω-πο μέχρι σήμερα, διακονία πνευ-ματική καί σωτηριώδη, ἀλλά καί πρακτική καί οὐσιώδη γιά τόν ἄν-θρωπο τῆς ἐποχῆς μας πού ἀμφι-ταλαντεύεται μεταξύ πίστεως καί ἀπιστίας, μεταξύ εὐδαιμονίας καί ἀνέχειας, μεταξύ ἀληθείας καί ψεύδους. Καί ἔχει χρέος νά πλη-ροφορεῖ τή διακονία της ὄχι γιά νά διαφημίζεται ἤ νά ἐπαινεῖται ἀλλά γιά νά δίδει τή μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ σέ ἕναν κόσμο πού μερικές φορές ἀμφιβάλλει ἄν ὑπάρχει ἐλ-πίδα καί ἄν ὑπάρχει προοπτική· γιά νά δίδει μαρτυρία διακονίας πρός κάθε ἄνθρωπο, ὥστε δι᾽ αὐτῆς νά ἐπιτυγχάνει τόν ἀληθινό προορι-σμό της, «τόν καταρτισμόν τῶν ἁγίων καί τήν οἰκοδομήν τοῦ σώ-μα-τος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4.12).

Μέ αὐτές τίς σκέψεις ὁλοκληρώ-νο-νται ἐδῶ στό Βῆμα τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου οἱ ἐκδηλώσεις τῶν ΚΕ΄ Παυλείων, τά ὁποῖα εὐγνω-μόνως ἀφιερώσαμε καί φέτος στόν ἱδρυτή τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, οὐρανοβάμονα καί οὐρανοπολίτη ἀπόστολο Παῦλο, τόν ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν, ὁ ὁποῖος τίμησε τήν πόλη μας μέ τήν ἐπίσκεψή του καί φώτισε τούς κατοίκους της μέ τό ἀνέσπερο φῶς τοῦ εὐαγγελικοῦ λό-γου. Ἡ εὐγνωμοσύνη μας εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη φέτος, καθώς συμπληρώνονται εἰκοσιπέντε χρό-νια ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ 1995, ὅταν γιά πρώτη φορά ἀποτολμήσαμε νά ὀργανώσουμε ἕναν κύκλο λατρευ-τικῶν, πολιτιστικῶν καί ἐπιστημο-νικῶν ἐκδηλώσεων πρός τιμήν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου.

Μέσα ἀπό αὐτές τίς ἐκδηλώσεις τῶν «Παυλείων» θελήσαμε νά προ-βάλλουμε τήν προσωπικότητα, τό ἔργο καί τή διδασκαλία του, νά ἀναδείξουμε τή συμβολή του στή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χρι-στοῦ ἀλλά καί τήν ἐπικαιρότητα πού ἔχει ὁ λόγος του στόν σύγχρο-νο κόσμο μας, καί νά ἐκφράσουμε τήν ὀφειλόμενη τιμή καί ἀγάπη πρός τόν δικό μας ἀπόστολο καί καθηγεμόνα ἡμῶν ἐν τῇ πίστει.

Ἡ ἀρχική ταπεινή μας προσπά-θεια βρῆκε θερμή ὑποδοχή ἀπό τόν εὐσεβῆ κλῆρο,

τούς ἄρχοντες καί τόν λαό τῆς Ἱερᾶς μας Μητρο-πό-λεως ἀλλά καί ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ὅλες τίς Ὀρθό-δοξες Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες μᾶς τιμοῦσαν κάθε χρόνο μέ τήν ἀπο-στολή ἐκπροσώπων τους. Ἔτσι τά Παύλεια καί τό Συνέδριό μας ἔγι-ναν ἕνας διορθόδοξος θεσμός πού τιμᾶ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστο-λο, τήν πόλη καί τήν Ἱερά Μητρό-πολή μας.

Στά εἰκοσιπέντε χρόνια πού πέ-ρα-σαν εἴχαμε τήν εὐλογία νά ὑποδε-χθοῦμε στά Παύλεια δύο φορές τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πα-τριάρ-χη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τόν Πα-τριάρχη Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεό-δωρο, τόν Πατριάρχη Μόσχας κ.κ. Κύριλλο, τόν Ἀρχιεπίσκοπο Βαρσο-βίας κ.κ. Σάββα, τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Χριστό-δου-λο καί τόν Μακαριώτατο Ἀρχιε-πίσκοπο Ἀθηνῶν κ.κ. Ἱερώνυμο καί πλειάδα ἄλλων ἀρχιερέων, πρός τούς ὁποίους ἐκφράζω καί ἀπό τή θέση αὐτή τίς θερμότατες εὐχαριστίες μου.

Εὐχαριστίες καί εὐγνωμοσύνη ἀνήκουν καί στά μέλη τῶν Ἐπιστη-μονικῶν καί Ὀργανωτικῶν Ἐπι-τρο-πῶν τῶν Συνεδρίων μας καί στούς διακεκριμένους εἰσηγητές, οἱ ὁποῖοι μέ τίς ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις τους φώτισαν πολλές πτυχές τοῦ ἔργου τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί πλούτισαν τήν Παύ-λεια γραμματεία μέ τά κείμενά τους, τά ὁποῖα ἐκδίδει κατ᾽ ἔτος ἡ Ἱερά Μητρόπολη μας, πού τιμή-θηκε γι᾽ αὐτό μέ τό χρυσό μετάλλιο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Εὐχαριστίες ἀνήκουν καί σέ ὅλους ὅσους συμμετεῖχαν μέ κάθε τρόπο στίς ἐκδηλώσεις τῶν Παυ-λείων καί ὑπερπληροῦσαν μέ ἐν-θουσιασμό καί ἀγάπη πρός τόν ἀπόστολο Παῦλο τούς χώρους ὅπου πραγματοποιοῦντο.

Λόγος εὐχαριστίας ἀνήκει ἀσφα-λῶς καί σέ ὅσους συμμετεῖχαν στά φετινά ΚΕ΄ Παύλεια, στούς Σεβα-σμιωτάτους ἀρχιερεῖς, στόν ἐκπρό-σωπο τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμε-νι-κοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολο-μαίου, Σεβασμιώτατο Μητροπο-λί-τη Λαοδικείας κύριο Θεοδώρητο, τόν ὁποῖο παρακαλῶ ἰδιαιτέρως νά μεταφέρει τήν εὐγνωμοσύνη καί τίς εὐχαριστίες μου πρός τόν σεπτό Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη, ἀλλά καί πρός τούς Σεβασμιωτάτους ἐκ-προ-σώ-πους τῶν λοιπῶν πρε-σβυ-γενῶν καί νεωτέρων Πατριαρ-χεί-ων καί Αὐτοκεφάλων Ἐκκλη-σιῶν καί πρός ὅλους τούς Σεβα-σμιω-τάτους καί ἀγαπητούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἐλάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους καί τή συμ-μετοχή τους τόν ἑορτασμό τῆς μνήμης τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στόλου καί διδα-σκάλου τῶν Βε-ροι-έων, μεγίστου ἀπο-στόλου Παύ-λου.

Ἐκφράζω καί πάλι τίς εὐχαριστίες μου καί πρός ὅλους τούς παρι-στα-μένους στόν ἀποψινό πανηγυρικό Ἑσπε-ρινό στό Βῆμα του, ἀπό τό ὁποῖο ἀκούεται καί σήμερα ὁ λόγος τοῦ κλητοῦ ἀποστόλου. «Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, πα-ρακαλεῖσθε, τό αὐτό φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καί ὁ Θεός τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ᾽ ἡμῶν».